

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztálvozás

Tár

796:613.7

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *Az aszfalton nyaralnak a pestiek*

Forrás:

Ésti Hírnök

Bn

1924. G. 1

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C

Az aszfalton nyaralnak a pestiek

Nyári szabadság helyett elbocsátás — A nyári vendéglőkbe se mehet a polgárság — A középosztály nem üdülhet

A szilveszteri nyári riportokat az idén kánikulai jeremiádok válthatják fel. A furdószezonról regélő kedves kromik, a dunamenti és balatonvidéki idillek, a férjek vonata, a síófoki első pofon regénye, a pestkörnyéki falvakban a nyaralókká átalakított istállók humoros történetei helyett az idén, mint a szezon legtipikusabb jelenségét, azt kell feljegyeznünk, hogy a pesti embernek, a lakosság tömegének még arra sincs pénze, hogy ha már itthon marad és nem mehet sehová nyaralni, legalább itthon szerezne meg a nyár apró kis örömeit. Legalább esténként látogathatná a nyári vendéglőket, a dunaparti, budai kis kocsmákat, a hűvösvölgyi kirándulóhelyeket s napközben fürdéssel enyhítené a forró napok hőségét.

A pestiek tömege az idén a szó szoros értelmében az aszfalton nyaral. Kívül azokon a kis zöld rácsokon is, amelyek a kertet jelzik a város aszfaltján. Megérkezett a június elseje, nyári hőséggel és fokozott gondokkal. A kereseti lehetőségek egyáltalán nem javulnak, a fizetéseket sehol sem tudják emelni, mindennek ára viszont fanatikus ki-tartással emelkedik. Akiknek kijár a szabadságidejük, valami mellékere-setre kell vessék magukat, hogy pótol-ják valahogyan a napi szükségletek beszerzésére is kevés jövedelmüket. Na-gyon sok vállalatnál pedig a júniusi

fizetéssel prezentálták az alkalmazot-tak nagy részének a *felmondó levelet* — nyaralás helyett az alkalmazottak me-hetnek az állástalanságba.

A fixfizetéses emberek arra sem gon-dolhatnak, hogy beüljenek valami kis vendéglőbe. Akik máskor külföldre mentek, azok is meggondolják a költ-séges utazást, azok foglalják el a kö-zéposztály üdülőhelyeit. A híres, ele-gáns pesti nyári vendéglőkben csak nagyon kevesen tölthetik estéiket, a *tö-meg kívül sétál, ingyen hallgatja a ze-nét és a tányérok finom csörrenését*, még azt is meg kell gondolniok, hogy leüljenek-e a sétányokra kitett szé-kekre, amelyekért fizetni kell. A legki-sebb vendéglőben is olyan horribilis ára van a legegyszerűbb ételnek is, hogy komolyan vacsorázni nagy pro-bléma. Még a *sör ára is ezer koroná-val emelkedett* a meleg tiszteletére, egy krigli világos sör 4800, egy üveg barna sör 10.000, egy adag retek 5000 — családok ülnek a vendéglőkben, *ret-keket vacsoráznak*, ezt még valahogy el-viseli büdzséjük.

A legfeltűnőbb az idén a *tejcsarno-kok favorizálása*. A jobb közönség is a tejcsarnokok kis pavillonjaiba szo-

rul, itt is magas az ára mindennek, de *vacsora helyett az aludtej* mégis in-kább megfizethető, mint egy valóságos vendéglői vacsora, amelynek ára elér-hetetlen.

A nyári koszt is nehezen vonul be a pesti ember asztalára. A prinörök ugyan virulnak már az árusok bódéi-ban, de csak a szemnek, — a száznak csak igen kiváltságos családoknál. Az

eper 10 dekája 7—8 ezer, a cseresznye kilója 35 ezer, a zöldborsó 14 ezer, a spárga még mindig drága, a retek cso-mója 2 ezer. A zöldborsó feltűnően ol-csó, ugynevezett *zöldborsó-krach* jelent-kezett ugyanis a pesti piacon: több va-gon zöldborsó érkezett s kilóját 40 ezer koronáért adták, azonban egyáltalá-ban nem fogyott, az árusok nyakán maradt, mert kinek van 40 ezer koronája egy kiló zöldborsóra. Erre roha-mosan leejtették a zöldborsó árát s ma már 14 ezer koronáért vesztegették, hogy teljesen tönkre ne menjen.

Ez a zöldborsó-krach egyébként né-mi tanulsággal szolgálhat a megszo-rult pestiek számára. A pénztelenség kényszerű bojkottja megöli a romlan-dó nyári holmik árát és elérhetővé te-szi, amit különben nem lehetne meg-fizetni. Ez a jelenség azzal a remény-nel kecsegtetheti a pestieket, hogy *amikor a cseresznye majd férges lesz* s amikor egyáltalán amit piacra hoz-nak, rothadni kezd, akkor majd az asz-falton nyaraló pesti ember is ehetik eféle nyári dolgokat.